

ملاحظات رفتاری بازاریابی

از پندگان اسلامی

محمود جعفری

mahmoud.jafari@gmail.com

چکیده

بازاریابی تجاری همواره یا انتقادهایی رویه رو بوده است. دلیل بیشتر این انتقادها، ورود مسائل غیراخلاقی و غیرعرفی به حوزه فعالیتهای بازاریابی است.

در این مقاله انتقادهایی که نسبت به بازاریابی صورت می‌گیرد، مورد بحث و بررسی قرار گرفته است و خواهیم گفت اصولی که در تعلیمات اسلامی ذکر شده‌اند، چگونه می‌توانند در بازاریابی اجتماعی و اخلاقی مدیران ایفای نقش کنند، به ویژه مدیران بازاریابی که از حساسیتهای اخلاقی و معنوی بالایی در حرفه خود برخوردارند.

مقدمه

به گونه‌ای که حضرت علی (ع) در نامه ۵۳ خود در نهج البلاغه چنین می‌فرمایند: «سپاهیان بر جای نماند جز با سومین دسته از مردمان که قاضیانند و عاملان و نویسندهای دیوان، که کار عقدها را استوار می‌کنند و آنچه سود مسلمانان است فراهم می‌آورند و در کارهای خصوصی و عمومی مورد اعتمادند و کار این جمله استوار نشود جز با بازرگانان و صنعتگران که فراهم می‌شوند و با سودی که به دست می‌آورند، بازارها را برپای می‌دارند و کار مردم را کفایت می‌کنند در آنچه دیگران مانند آن نتوانند».

بازاریابی، مفهومی مبتنی بر خدمت و کسب فایده متقابل است. در واقع بازاریابی به معنای تأمین نیازهای انسانهاست و یکی از ارزشهای قاطع و مسلم انسان که اسلام آن را صد درصد تأیید می‌کند و به واقع ارزشی انسانی است، خدمتگذار خلق خدا بودن.^[۳]

بسیاری از احادیث و کتابهای اسلامی این

ایده به طور کلی رد شده است:

- هر فرد معتقد به مبانی دینی که برای تامین حوابیخ خود و برآوردن نیازمندیهای خانواده یا جامعه‌اش، جد و جهد می‌کند، نوعی عبادت در آستان پروردگاری نیاز به جای می‌آورد.^[۲]
- عبادت هفتاد جزء است که افضل اجزای آن طلب روزی حلال است. نبی اکرم (ص)
- هر کس که به دنبال روزی حلال باشد تا به خود و خانواده اش کمک کند مانند مجاهد در راه خدا خواهد بود. امام موسی بن جعفر (ع)
- امیر المؤمنین برای طلب روزی از خانه بیرون می‌رفت و دوست داشت خداوند او را در حالی که برای طلب روزی حلال، نفسش را به زحمت انداخته است[۱] بسیاری از مردم چنین می‌پندارند که اسلام و دینداری با کسب و کار و تجارت در تضاد است، در حالی که در

همان‌گونه که می‌دانیم، بازاریابی به تعبیری همان بازاریابی عقیده است: خواه منظور ما از بازاریابی، ایده کلی فروش یک دارو (یا هر کالای مفید دیگر) باشد یا رفع یک نیاز از انسانها و یا کمک و خدمت به مردم. اماز بازاریابان انتقادهای زیادی به عمل می‌آید. مصرف کنندگان، بازاریابی را عامل ضرر و زیان در بسیاری از موارد عنوان می‌کنند.

اگر فرهنگ کسب و کار کنونی را با فرهنگ کسب و کار اجداد و پدربانمان مقایسه کنیم، در می‌یابیم که در گذشته، کسب و کار عملی عبادی بوده است ولی در حال حاضر بی توجهی به مبانی احترام به مشتری، اخلاقیات و عدم رعایت اصول و مبانی اسلامی در بازار حکم‌فرما شده است.^[۱] بسیاری از مردم چنین می‌پندارند که اسلام و دینداری با کسب و کار و تجارت در تضاد است، در حالی که در

دو خصلت است که نیک تراز آن نیست: بیمان به خدا و سودمندی برای بندگان خدا [۴]

• **امیر المؤمنین علی(ع) می فرمایند:** «ای کمیل، مردم بر سه دسته‌اند: اول، علمای ربانی، دوم دانشجویانی که در راه نجات هستند، سوم، فرومایگان پست و بی اراده‌ای که خیری در آنها نیست.» [۵]

اسلام، ساخت نظام اقتصادی خود را بر پایه خداشناسی و معارف اقتصادی و ایدئولوژیکی و موازین اقتصادی استوار داشته است. به گونه‌ای که می فرماید: «پاکمردانی که هیچ کسب و تجارت، آنها را از یاد خداوند غافل نگرداند.» [۶]

انتقادهای بازاریابی و تعلیمات اسلامی
موارد عمله ای را که تصمیم گیران بازاریابی ممکن است با تصمیم نا درست خود سبب ضرر و زیان مصرف کنندگان منفرد، جامعه و سایر موسسات اقتصادی شوند مورد بحث و بررسی قرار خواهیم داد. [۷] این عوامل عبارتند از:

۱. کالا

۲. بسته بندی

۳. قیمت

۴. کاتال توزیع

۵. تبلیغات

۶. فروشنده‌گی

۷. رقا

حال، احادیث و روایات مختلف فلسفی، دینی، عرفانی را که بر طرف کننده انتقادهای موجود است را ذکر خواهیم کرد. در واقع نشان می دهیم که در تعالیم اسلامی نیز، این انتقادهای مورد توجه بوده است و راه حل‌های لازم به پیروان آن ارائه شده است.

• **کالا**

در حدیث آمده است: «خداوند سازنده ماهر را دوست دارد.» [۸] همچنین در حدیث دیگر آمده است: «خداآوند انسان حرفه ای و امین را دوست دارد.» [۹] در این حدیث دو عامل حرفه‌ای بودن و امین بودن موردنظر بوده است. عامل اول: یعنی کسی که نیاز و دردی از جامعه دوا کند و اثر مهارت و فناوری او دیده شود. عامل دوم: امین بودن است، یعنی بها دادن به کیفیت کارها و درست و کامل

حضرت فرمود: «آیا بر ضد مردمی مسلمان بیمان می بندید که جز به سود دینار، دینار نفوشید؟» سپس کیسه مربوط به سرمایه را برداشت و فرمود با کیسه دیگر کاری نداریم و بعد فرمود: «ای مصادف، ضربات شمشیرها از به دست آوردن روزی حلال آسانتر است.» [۱۱]

• تبلیغات

بهره گیری از هرگونه تبلیغات مضر و زیان بخش، چه زیان جسمی داشته باشد و یا اخلاقی، و هرگونه وسایلی که ویژه این کار است ممنوع است.» [۱۲]

• فروشنده‌گی

در حدیث آمده است: «در موقع معامله، سوگند، هر چند هم راست باشد نخورید.» [۱۰]

از امام جعفر(ع) نقل شده است: علی(ع) هنگامی که در کوفه بود همه روزه صبح اول وقت، بیرون می رفت و در

در حدیث آمده است: «کالای خود را به منظور جلب توجه و رغبت بیش از اندازه مشتری، زینت نکنید.» [۱۰]

• قیمت

در حدیث آمده است: «به سود کم قناعت کنید و در تحصیل سود به اندازه خود اکتفا کنید و این مقدار را نیز میان همه مشتریان تقسیم کنید، یعنی از همه مشتریان روزانه خود به اندازه مخارج روز خوبی، به نسبت سود بگیرید.» [۱۰]

• کاتال توزیع

انحصار ناشی از تبانی، به این معنی که تولید کنندگان با هم تبانی کنند که کالای مورد نظری را تولید نکنند، یا فروشنده کان تبانی کنند که به قیمت بیشتری بفروشنده، از نظر اسلام مذموم است. در یکی از روایات نقل می شود که امام

از آنها که هدف اصلی کسب و کار در اسلام تعالی انسان و نه کسب سود است
و عایت ملاحظات رفتاری در بازاریابی اسلامی
اعوی ضروری است.

بازارهای کوفه گردش می کرد و تازیانه ای بر دوش داشت که دارای دو طرف و نام آن (سبیته) بود. او به هر بازاری که می رسید می ایستاد و ندا در می داد که ای تجار و بازار گنان! از خدا بترسید. مردم که صدای حضرت را می شنیدند، هر کار که به دست داشتند کنار می گذاشتند و با دل و جان به او امریش گوش می دادند. می فرمود: «پیش از هر کاراز خداوند طلب خوبی کنید و به ارافق، برکت از خدا بگیرید و با مشتریان مهربانی کنید و خود را به زیور برداری بیاراید و قسم نخورید و از دروغ بپرهیزید و ستمکار نباشید و با مظلومان با انصاف رفتار کنید و نزدیک ریا نروید و کم فروشی نکنید و مردم را گول نزنید و به این وسیله دنیا را تباہ نسازید»، آنگاه در همه بازار می گشت و سپس برای انجام سایر وظایف

صادق (ع) خدمتکاری را که مصادف نام داشت طبیبد و هزار دینار به او پرداخت تا برای تجارت عازم مصر شود. خدمتکار پول گرفته شده را به کالا تبدیل کرد و به همراه تجار دیگر به مصر رفت. هنگامی که نزدیک مصر شدند تجاري را دیدند که از مصر خارج شدند و در گفت و گو با آنان وضعیت کالای خود را از آنها پرسیدند. آنها گفتند که از این کالا در مصر چیزی نیست. تجار می دانستند که این وسیله مورد نیاز عموم است و با هم بیمان بستند که کمتر از سود هر دینار به یک دینار نفوشند. پس از پایان یافتن کالاها به مدینه باز گشتد و مصادف با دو کیسه هزار دیناری نزد امام رفت و عرض کرد: «یکی سرمایه و دیگری سود». حضرت درباره زیادی سود پرسیدند و او موضوع را به آگاهی حضرت رساند.

نتیجه گیری
مطالعه قوانین مالی و تجاری و
اقتصادی اسلام بخوبی روش می سازد
که: اسلام هدف اصلی خود را تنها بالا
بردن سطح زندگی مالی مردم و بهبود
وضع خوراک، لباس، مسکن و سایر موجبات
آسایش قرار نداده است بلکه به همراه
این منظور و بالاتر از آن، تکامل روحی و
فضایل اخلاقی موردنظر بوده است و تمام
نکاتی را که در بازاریابی اجتماعی مطرح
می شود، در تعالیم اسلامی نسبت به آنها
توصیه شده است.

در مجموع این نتیجه حاصل می شود که بازاریابی درست و اصولی دارای هیچ گونه انحرافی نیست و انتقادهایی که نسبت به آن به عمل می آید، در واقع در مورد بازاریابی غیر اصولی است. □

منابع

- فصلنامه توسعه مهندسی بازار، سال اول، شماره اول

 ۱. المستد، ح. ۳، صص ۴۸-۴۹.
 ۲. مطهری، مرتضی؛ انسان کامل، چاپ سی و هفتم، اردیبهشت ۱۳۸۵.
 ۳. نهج الفلاح، حدیث ۱۴۴۶.
 ۴. نهج البلاغه، حکمت شماره ۱۴۷.
 ۵. آیه ۳۷ از سوره نور.
 ۶. کاتلر، فلیپ، ترجمه: فروزنده، بهمن؛ اصول بازاریابی، چاپ پنجم.
 ۷. حریری، محمدیوسف؛ اقتصاد اسلامی؛ انتشارات امیری، سال ۱۳۶۲، ص ۹۸.
 ۸. وسائل، ح. ۱۲، ابواب مقدمات تجارت.
 ۹. آیت الله نوری، حسین؛ اقتصاد اسلامی، چاپ دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
 ۱۰. وسائل الشیعه ح. ۱۲، ص ۳۱۱؛ ابواب آداب التجاره، باب ۲۶، حدیث ۱.
 ۱۱. مکتب اسلام، شماره ۲۲۸، ص ۱۱.
 ۱۲. وسائل الشیعه، ح. ۱۲، کتاب التجاره، باب جمله‌های استحب للناجر من الاداب، ص ۲۸۳، حدیث ۱.
 ۱۳. صدر، سیدموسی؛ اقتصاد در مکتب اسلام؛ انتشارات جهان آراء، ص ۹۰.
 ۱۴. وسائل، ح. ۱۲، ص ۱۹.
 ۱۵. بحارات الانوار، ج. ۷۱، ص ۳۴۴.
 ۱۶. میزان الحكم، ح. ۷، اوژه فرصت، عمر، شباب مطففين - ۱.
 ۱۷. آیه ۶۷ از سوره الرحمن.
 ۱۸. آیه ۱۸ از سوره الحج.

دراقتصاد اسلامی اصلی وجود دارد
به نام: قاله نادم. این اصطلاح بدین معنی
است که اگر معامله ای واقع شد و خیریدار
یا فروشنده متوجه شود که این معامله به
نفع او نبوده است و پیشنهاد فسخ معامله
را کند، طرف مقابل این پیشنهاد را پذیرد
و در زمینه به هم زدن معامله موافقت خود
را اعلام کرده، در این مورد اقدام کند.^[۱۰]
• اصل تأمین نیازهای اساسی

مردی به حضرت صادق (ع) عرض کرد: «اما در راه کسب مال و ثروت نلاش می کنیم و دوست داریم که امکانات مالی فراوانی داشته باشیم». حضرت پیش از هر چیز مسئله هدف را مورد توجه قرار داد و پرسید: «هدف شما در کسب و کار و تلاشتان چیست؟

گفت: «می خواهیم خود و خانواده خود را اداره کنیم و برای خویشاوندان خوبیش نیز درصورتی که در مضيقه اقتصادی باشند رفاه و سعیت به وجود آوریم و در راه خداوند، در راه تامین مصالح عمومی از اموال و ثروت خود خرج کنیم و برای انسجام مراسم حج و شرکت داین اجتماع با شکوه عبادی و سیاسی اقدام کنیم». آن حضرت کسب مال و ثروت در راه چنین هدفهایی را مورد تعریف تمجید قرار دادند.^[۱۵]

- اصل کارایی اقتصادی حضرت امیر المؤمنین(ع) می فرماین سه چیز نشانه ایمان است:

۱. شناخت کامل فرهنگ و قوانین اسلام؛
۲. سبز و شکیبائی در مقابل حوادث مشکلات زندگی؛

۳. بکار بستن تقدیر و اندازه کیری درس
در امور اقتصادی [۱۶]
• اصل نوآوری

- حدیثی داریم درباب نوآوری خلاقیت و تلاش هر کس دو روزش یکسان باشد، فریب خورده است.^[۷]

در حدیث آمده است: عیبی را که
کالای مورد فروش وجود دارد، فروشنده
ذکر کند و پنهان نکند (البته در صورتی
نقص و عیب خیلی مهم نباشد و گرنه پنهان
کردن نقص و عیب، غل و غش است
حرام می باشد). [۱۰].

نحو در باره مردم آمده می شد. [۱۳]

• رقبا: در حدیث آمده است: «در بین معامله برادر دینی خود داخل نشود. یعنی هنگامی که می بینید متعاقی را یکی از برادران دینی میل دارد بخرد شما در این معامله دخالت نکنید تا آن معامله دیگری را برادر دینی انجام دهد». [۱۰]

همچنین، در بازاریابی اصولی وجود دارد که از نظریه ها و رویه های بازاریابی مدرن حاصل شده است [۷]:

- اصل آزادی مصرف کننده و تولید کننده
- اصل محدود کردن ضرر و زیان بالقوه
- اصل تأمین نیازهای اساسی
- اصل کارآیی اقتصادی
- اصل نوآوری
- اصل آموزش و ارایه اطلاعات به مصرف کننده

این اصول به نوعی، راهنمای سیاستهای بازاریابی اخلاقی در سازمانها هستند. در این بخش نیز، اصولی را که تعلیمات اسلامی در این زمینه بیان می دارد عنوان می کنیم:

- اصل آزادی مصرف کننده و تولید کننده: مکتب اسلام هرچند آزادی را، مانند دنیای سوسياليستي از افراد سلب نمی کند ولی مانند جهان سرمایه داری نیز به افراد آزادی اقتصادی نامحدود نمی دهد.
- بلکه این مکتب الهی اشخاص را در صحنه اقتصاد زندگی با توجه به مبانی سیاسی، اجتماعی، اخلاقی و فرهنگی ویژه ای که دارد در کادر ارزشها و معیارهای معنوی خاصی محدود می کند. [۱۰]

در اقتصاد اسلامی اصلی وجود دارد به نام: اصل حاکمیت اراده. به این معنی که انسان حق دارد بر طبق اراده و تعامل خودش به هر شکل که خواست با دیگری قراردادی منعقد کند، خواه این قرارداد را بمعمول باشد و یا خود او ابتکار کرد باشد. خواه در زمان شارع و قانونگذار اسلام متعارف بوده یا نباشد. بنابراین اگر طرفین معامله ای را اختیاع کردند که به صورت هیچ یک از معاملات معمول متناول نبود، این قرارداد درست است، این شرط که بر عنوانهای باطل و حرام مثل: ربا، مجھول، جراف و کالی بکالی نظایر آنها تطبیق نکند. [۱۴]

• اصل محدود کردن ضرر و زیان بالقوه